

- Ζήδαχ⁸. γ'. πληθ. προσ. τοῦ || χρυσοῦν νόμισμα (κοιν. φλω-
 παρατατ. зѣдаχъ ἀντί || ρί).
 τοῦ εὐχρ. зѣдѣхъ (ὡς ἐκ || Злато, α. οὐδ. χρυτὸς, χρυ-
 τοῦ зѣдаю ἢ зѣда⁸-зѣ- || σίον. 2) ὡς ἐπιθ. τὸ οὐδεν.
 дах) ὅρα зѣда⁸. || τοῦ златыи (συντετριμ.)
 Ζήдааи, καὶ συντετμ. зѣ- || χρυσοῦν.
 даа (173). дѣпричѣт. ἀντί || Златоглаголивый, α, α, οε. ἐπιθ.
 τοῦ зѣдаи-жа⁸шій-жа⁸шъ. || χρυσορρόμων.
 ὡς ἐκ τοῦ зѣдаю. ὁ κτίζων, || Златодѣлатель, α. ἀρσ. χρυ-
 ὁ οἰκοδομῶν. || сурγός.
 Ζήда⁸, жаеш(со). παρτ. зѣ- || Златоименный, α, α, οε. ἐπιθ.
 дѣхъ (καὶ κατ' ἀποκρπ.) || χρυσεπώνυμος.
 зѣдѣхъ. κτίζω, οἰκοδομῶ. || Златокованный, α, α, οε. ἐπιθ.
 =созѣдаю. (περὶ τοῦ па- || χρυσήλατος, χρυσοκόλλητος.
 раτατ. зѣдѣхъ, παρβλ. καὶ || Златострѣнный, α, α, οε. ἐπιθ.
 τὸ ἀνωτέρω зѣдаχ⁸.) || χρυτόχορδος.
 Ζημά, ѱ. θηλ. (αἰτ. зѣмѣ). || Златотканный, α, α, οε. ἐπιθ.
 χειμῶν (δηλ. ἡ μία τῶν τεσ- || χρυτοῦφαντος, χρυσοῦφης.
 σάων ὥρων τοῦ χρόνου). || Златоустъ, α. ἀρσ. ὁ χρυσό-
 2) φύχος, φύχρα. || στομος.
 Ζηмѣю, еши. зѣмѣахъ. (ἄ- || Златоустый, α, α, οε. ἐπιθ. χρυ-
 παντῶνται καὶ ἀор. ѱзи- || σόστομος.
 мѣхъ, καὶ μελ. ѱзимѣю. || Златыи, α, α, οε. ἐπιθ. χρύσεος,
 ἐκ τοῦ μὴ εὐχρήστου κατ' ἐ- || χρυσοῦς.
 νεστ. зѣмѣю ἢ ѱзимѣаю). || Знѣмый, α, α, οε. ἐπιθ. (μτχх.)
 χειμάζω, παραχειμάζω, δια- || γνωστός, ἐγνωσμένος. =вѣ-
 χειμάζω, χειμερίζω. || домый.
 Ζіаю, еши ἀор. зѣнѣхъ. μ. зѣ- || Знаменательный, α, α, οε. ἐπιθ.
 нѣ, еши. χαίνω, κέχηνα, χά- || σημαντικός, ἐκφραστικός,
 сρω, χασμῶμαι. || δηλωτικός.
 Златѣца, ѱ. θηλ. χρυσοῦς, || Знѣменаю(-нѣю), еши. παρτ.